

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIE Nr. 446/2020
Ședința publică de la 02 Iulie 2020
Completul compus din:
PREȘEDINTE Mariana Baban
Judecător Stelian Anuși
Judecător Virginia Mariana Dimitriu
Grefier Ionica Speianu

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea recursului declarat de pârâții Consiliul Local al Municipiului Focșani și Primăria Municipiului Focșani cu sediul în Focșani, str. D.Cantemir, nr. 1 bis, jud. Vrancea, împotriva sentinței nr. 391 din 14.10.2019 pronunțată de Tribunalul Vrancea în dosarul nr. 1336/91/2018.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18.06.2020, fiind consemnate în încheierea din aceea zi când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea cauzei la data de 24.06.2020 și 02.07.2020, pronunțând prezenta hotărâre.

CURTEA

Asupra recursurilor în contencios administrativ și fiscal de față;
Prin sentința 391 din 14.10.2019 Tribunalul Vrancea, a admis acțiunea formulată de reclamantul SC RONG YU SRL, în contradictoriu cu pârâții U.A.T. FOCSANI, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI FOCSANI, și PRIMARIA MUNICIPIULUI FOCSANI și cererea de intervenție formulată de intervenientul Cudalb Nicolae, a anulat HCL 27/2016 emisă de Consiliul Local Focșani, a anulat în parte anexa 2 la HCL 27/2016 respectiv a anulat art. 2 din această anexă și, a obligat pârâta la plata sumei de 3050 lei (3000 lei onorariu apărător + 50 lei taxa de timbru) cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă. A obligat pârâta la plata sumei de 50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată către intervenientul Cudalb Nicolae.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut următoarele:

„Instanța constată că obiectul cererii îl constituie un act administrativ cu caracter normativ emis de o autoritate publică locală, respectiv HCL 27/2016 împreună cu anexa.
Acest act trebuie să respecte exigențele legale în sensul că el poate să reglementeze doar în domeniile în care normele cu forță juridică superioară (cum ar fi hotărârile adoptate de Guvern și legile) dau în mod expres această abilitare emitentului actului.

Legea administrației publice locale, nr. 215/2001, în forma sa de la data emiterii actului administrativ, invocată în preambulul hotărârii, prevedea la art. 36 al.1 „(1)Consiliul local al inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale”(în prezent această prevedere se regăsește la art. 129 al.1 din OUG nr. 58/2019 privind Codul administrativ).

Ca atare vom reține că principiul legalității se impune ca primordial în cazul emiterii unor acte administrative. Vom avea în vedere în acest sens și Decizia nr. 9/2015 a ICCJ care într-un recurs în interesul legii a reținut că una dintre condițiile de valabilitate a actelor administrative, inclusiv a celor cu caracter normativ, este reprezentată de respectarea principiului legalității care guvernează competența autorităților publice, ceea ce presupune emiterea actului administrativ doar în limitele și cu respectarea competenței stabilite prin Constituție, lege sau alte acte normative de nivel superior.

Regulile în materie de competență, fiind de strictă interpretare și aplicare, înseamnă că un organ al administrației publice nu poate adopta/emite acte în afara competenței sale prevăzute prin lege și nici nu își poate atribui competențe proprii, de reglementare, în afara celor prevăzute de lege și actele administrative de autoritate de nivel superior, sancțiunea pentru încălcarea acestor norme de ordine publică referitoare la competență fiind nulitatea absolută a actului administrativ astfel emis/adoptat".

Legea nr. 24/2000 republicată privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative prevede totodată la art. 81 (Subordonarea față de actele de nivel superior):

„(1) La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior.

(2) Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele, normative de nivel superior."

Conform art.2 Anexa la HCL 27/28.01.2016 are următorul conținut „Persoanele juridice și persoanele fizice autorizate să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață, cu sediul în Municipiul Focșani ori în alte localități din țară și din străinătate, indiferent de forma de proprietate a capitalului și a imobilului în care își desfășoară activitatea, pot deschide magazine sau alte unități comerciale sau pot

funcționa în sistem ambulant pe raza Municipiului Focșani numai după eliberarea autorizației de funcționare a unității respective de către Primarul Municipiului Focșani”.

Ca atare instanța va trebui să stabilească dacă petenta avea sau nu obligația de a obține autorizație de funcționare.

În ceea ce privește condițiile concrete în care se dispune autorizarea și procedura de obținere a autorizației, instanța a constatat că acestea nu sunt prevăzute de OG nr.99/2000, fiind reglementate de dispozițiile HG nr.333/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață iar conform art.1 lit. c din acest act normativ „1. În conformitate cu prevederile ordonanței, pe teritoriul României pot desfășura unul sau mai multe exerciții comerciale persoanele fizice și juridice care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) sunt constituite și înregistrate legal;
- b) au ca obiect de activitate principal sau secundar comercializarea produselor și serviciilor de piață;
- c) dețin autorizațiile de funcționare eliberate în conformitate cu reglementările legale în vigoare;
- d) au acordul primarului comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București pentru exercitarea activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonier.

2. Persoanele juridice, respectiv societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste, se autorizează în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Abrogat Legea nr.359/2004.”

În consecință, din interpretarea dispozițiilor de mai sus rezultă că pentru a desfășura exercițiile comerciale pe teritoriul României, persoanele fizice și juridice trebuie să îndeplinească anumite cerințe specifice, cum ar fi deținerea autorizațiilor de funcționare și acordul primarului în cazul activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonier.

De asemenea, pct.2 din normele metodologice prevede că autorizarea persoanelor juridice se face conform OUG nr.96/2001, act normativ care a fost însă abrogat prin Legea nr.359/2004 caz în care trimiterea a rămas fără obiect.

Cu toate acestea, raportat la dispozițiile pct.1 lit. c din Normele aprobate prin HG nr.333/2003, instanța v constatat că autorizarea funcționării era reglementată de dispozițiile Legii nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice.

Astfel, conform art.4 din acest act normativ „Autorizarea funcționării solicitanților se face cu îndeplinirea procedurii prevăzute de prezenta lege și de actele normative speciale, armonizate cu prevederile prezentei legi.”, iar potrivit art.5 „(1) Prin autorizarea funcționării, în sensul prezentei legi, se înțelege asumarea de către solicitant a responsabilității privitoare la legalitatea desfășurării activităților declarate.”

De asemenea, art.15 din Legea nr.359/2004, CAP.IV, Procedura autorizării funcționării, „(1) În vederea eliberării de către biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal a certificatului de înregistrare conținând codul unic de înregistrare sau, după caz, a certificatului de înscriere de mențiuni, solicitantul are obligația să depună, o dată cu cererea de înregistrare și actele doveditoare, declarația-tip pe propria răspundere, semnată de asociați sau de administratori, din care să rezulte, după caz, că:” iar potrivit art.17 „(1) Procedura de autorizare a funcționării pe baza declarației-tip pe propria răspundere se desfășoară prin intermediul biroului unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, la care solicitantul are obligația înregistrării sediului social sau secundar.”

Or, din interpretarea coroborată a acestor prevederi rezultă cu evidență că autorizarea funcționării este de competența biroului unic din cadrul registrului comerțului de pe lângă tribunal și se constată printr-un certificat emis de această autoritate iar nu de către autoritățile locale.

Mai mult, din coroborarea dispozițiilor pct.1 lit. c și d din Normele aprobate prin HG nr.333/2003 cu prevederile Legii nr.359/2004 rezultă că autorizarea funcționării în scopul desfășurării de exerciții comerciale se face potrivit dispozițiilor Legii nr.359/2004 care nu prevăd competențe în acest sens în favoarea autorităților publice locale, primar, consiliul locale etc.

În această situație, revenind la pct.1 lit. c și d din HG nr.333/2003 cu referire la Legea nr.359/2004 instanța a constatat că acestea disting între autorizarea funcționării care este de competența biroului registrului comerțului și emiterea acordului de către primar în cazul activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonier, ambele condiții legale pentru desfășurarea exercițiilor comerciale de către persoanele juridice și fizice dar prevăzute în mod distinct și cu conținut distinct.

Cercetând HCL 27/2016 și Anexa sa reținem că în preambulul acesteia sunt indicate Legea 99/2000 și HG 333/2003 precum și art. 36 Legea 215/2001 în conformitate cu care „Consiliul local are inițiativă și hotărâște în condițiile legii în toate problemele de interes local cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale”.

Ori conform art. 4,5,15 și 17 din Legea 359/2004 atribuțiile privind autorizarea funcționării pentru prevederile fizice/juridice în scopul desfășurării activităților comerciale sunt de competența birourilor unice din

cadrul registrului comerțului, reprezentând astfel o excepție legală din faza de inițiativă și hotărâri pe care le are Consiliul Local.

Așa cum am arătat și la începutul expunerii respectarea principiului legalității este o condiție de valabilitate a actelor administrative (Decizia 9/2015 a ICCJ). În aceste condiții apreciem că un organ al administrației publice nu poate adopta/emite acte în afara competenței proprii de reglementare în afara celor prevăzute de lege, sancțiunea pentru încălcarea acestor norme de ordine publică referitoare la asistență fiind nulitatea absolută a actului administrativ emis/adoptat.

Analizând și celelalte apărări și susțineri ale părților vom reține următoarele art. 2 din Anexa la HCL 27/2016 a stabilit fără distincție, cu încălcarea acestui articol de lege, fără să țină cont dacă activitatea comercială se desfășoară în zone publice sau nepublice, că „Persoanele juridice și persoanele fizice autorizate să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață, cu sediul în Municipiul Focșani ori în alte localități din țară și din străinătate, indiferent de forma de proprietate a capitalului și a imobilului în care își desfășoară activitatea, pot deschide magazine sau alte unități comerciale sau pot funcționa în sistem ambulant pe raza Municipiului Focșani numai după eliberarea autorizației de funcționare a unității respective de către Primarul Municipiului Focșani”.

Conform art. 6 al.2 OG 99/2000 „Exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism”.

Art. 4 lit. p) din O.G. nr. 99/2000 definește noțiunea de comerț în zone publice după cum urmează: „în înțelesul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc astfel: (...) p) comerț în zone publice - activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice”.

Raportat la aceste dispoziții legale vom constata că ele antamează termenul de „acord” și nu de autorizație cum este cel folosit în art. 2 din Anexa la HCL 27/2016, cele două noțiuni nefiind identice ca înțeles semantic și juridic, termen care este înserat și în Normele metodologice de aplicare a OG 99/2000 aprobate prin HG 333/2003 pct. 1 lit.d care arată că persoanele fizice/juridice pot desfășura activitate comercială cu respectarea următoarei condiții: d „au acordul primarului comunei, orașului, municipiului (...) pentru exercitarea activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare sau sediu fix sau ambulant, permanent sau sezonier”.

Din textele legale mai sus enunțate Tribunalul va reține că acestea reglementează actele administrative necesare exercitării activității de comercializare în zone publice sau orice alte zone de altă natură destinate folosinței publice.

Din interpretarea „per a contrario” a acestor dispoziții legale vom reține că activitatea comercială se poate exercita și în zone nepublice, unde nu se cere acordul autorității publice fiind suficientă doar autorizarea în condițiile art. 2 din Normele metodologice de aplicare a OG 99/2000 aprobate prin HG 333/2003 conform căruia societățile comerciale se autorizează conform Legii 359/2004 respectiv prin Registrul Comerțului.

Așadar și prin prisma acestor dispoziții legale textul art. 2 din Anexa la HCL 27/2016 apare ca fiind nelegal, spațiile nepublice prin natura lor (proprietățile private) neintrând în competența de autorizare a autorității publice locale în sensul OG 99/2000.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept instanța va admite acțiunea, cererea de intervenție și în consecință va anula HCL 27/2016 emis de C.L. Focșani, va anula în parte art. 2 din Anexa la HCL 27/2016.

În temeiul art. 451 Cod procedură civilă vom obliga părâta la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 3050 lei cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă, constând în onorariu apărător și cheltuieli de judecată, precum și la plata sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată către intervenienta II Cudalb Nicolae.”

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal, au declarat recurs pârâtii Consiliul Local al Municipiului Focșani și Primăria Municipiului Focșani, apreciind-o ca fiind nelegală și netemeinică pentru următoarele considerente:

Prin recursul declarat de parata Primăria Municipiului Focșani în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 483, art. 488 alin. 1 punctul 8 Cod procedură civilă - ” Casarea unor hotărâri se poate cere (...) când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material ” a solicitat recurarea sentinței civile.

A precizat faptul că Hotărârea Consiliului Local nr. 27/28.01.2016 se bucură de prezumția de legalitate, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate.

Potrivit adresei nr. 3592/13.04.2016 emisă de Instituția Prefectului Vrancea, Hotărârea Consiliului Local nr. 27/28.01.2016 are Avizul de legalitate al acestei instituții.

Prin cererea de chemare în judecată reclamanta SC Rong YU SRL formulată în contradictoriu cu U.A.T. Focșani, Consiliul Local al Municipiului Focșani și Primăria Municipiului Focșani, a solicitat anularea în parte ca nelegală a Hotărârii de Consiliu Local nr. 27/28.01.2016, respectiv a art. 2 sin Anexa 2 la H.C.L. nr. 27/2016.

Reclamanta a motivat că prin procesul verbal seria VN nr. 19378 din 28.11.2017 a fost sancționată contravențional pentru funcționarea punctului de lucru punctului de lucru magazin universal situat pe str. Piața Moldovei nr. 1, în incinta ” Halei Moldovei ” , subsol, De asemenea, reclamanta a precizat că în O.G. nr.

99/2000 nu se definește în mod clar ce se înțelege prin sintagma ” orice zonă de altă natură destinată folosinței publice” indicată în dispozițiile art. 4 lit. p din O.G. nr. 99/2000. A motivat că art. 2 din Anexa 2 la HCL 27/2016 este nelegal prin raportare la art. 4 lit p și art. 6 alin. 2 din O.G. nr. 99/2000 și că, din interpretarea acestor texte , activitatea comercială se poate exercita în zone nepublice, nefiind necesar acordul autorității publice, ci doar autorizarea în condițiile punctului 2 din Normele Metodologice de aplicare a OG nr. 99/2000.

La data de 15.04.2019 Cîl Cudalb Nicolae a formulat cerere de intervenție solicitând admiterea în principiu și în fond a cererii.

Prin încheierea din data de 10.06.2019, instanța a admis în principiu cererea de intervenție formulate de Cîl Cudalb Nicolae.

Intervenientul Cîl Cudalb Nicolae a susținut că , prin procesul verbal seria VN nr. 0027310 din 16.07.2018 a fost sancționat cu amendă contravențională pentru funcționarea punctului de lucru SPĂLĂTORIE AUTO situate în Focșani, str. Mureșului nr. 17, care funcționa fără autorizație pentru anul 2018, eliberată de primăria Municipiului Focșani, conform prevederilor HCL nr. 27/2016 și a HG nr. 333/2003.

Astfel, luând în considerare doar motivele invocate de reclamantă și intervenient, prima instanță a pronunțat sentința civilă nr. 391/2019, potrivit căreia a anulat Hotărârea de Consiliu Local nr. 27/2016 și a anulat în parte Anexa nr. 2 la H.C.L. nr. 27/2016, respectiv art. 2 din Anexa 2 a H.C.L. nr. 27/2016 a Consiliului Local.

Astfel, în conformitate cu art. 86, alin. (2) din O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu modificările și completările ulterioare, administrațiile publice locale vor întreprinde acțiunile necesare în vederea aplicării dispozițiilor prezentei ordonanțe și a normelor metodologice de aplicare a acesteia. Având în vedere aceste prevederi, la nivelul fiecărei administrații publice locale s-au stabilit regulamente de autorizare a comercializării produselor și serviciilor de piață în unitățile comerciale și în sistem ambulant.

Conform art.3, alin. 1 și 4 din O.G. nr. 99/2000, republicată, privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu modificările și completările ulterioare și Normele de aplicare a acesteia, aprobate prin H.G. nr.333/2003, “ se reglementează activitățile din sectorul comercial (comerțul cu ridicata, cu amănuntul, serviciile de alimentație publică precum și alte servicii), la nivelul întregii țări, cerințele necesare desfășurării acestor activități, structurile de vânzare, practicile comerciale și regulile generale de comercializare, precum și sancțiunile în caz de nerespectare a prevederilor acesteia,

Conform art.5 din O.G. nr. 99/2000, republicată, privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu modificările și completările ulterioare și Normele de aplicare a acesteia, aprobate prin H.G. nr.333/2003 “orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii.”

Potrivit art. 4 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, “Autorizarea funcționării solicitanților se face cu îndeplinirea procedurii prevăzute de prezenta lege și de actele normative speciale (O.G. nr. 99/2000, H.G. nr. 333/2003, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, H.G. 843/1999, Legea nr. 50/1991), armonizate cu prevederile prezentei legi”. în accepțiunea legiuitorului, procedura de autorizare la Oficiul Registrului Comerțului se face prin asumarea de către solicitant a responsabilității privitoare la legalitatea desfășurării activităților declarate conform art. 5.

În speța de față, autorizarea funcționării exercițiului comercial desfășurat în imobilul din Piața Moldovei nr. 1, trebuie să se facă cu îndeplinirea procedurii prevăzute de Legea nr.359/2004, dar și de actele normative speciale (O.G. nr. 99/2000), HG, nr.333/2003. Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. H.G. 843/1999, Legea nr. 50/1991). armonizate cu prevederile prezentei legi, întrucât activitățile comerciale care se exercită la această adresă se desfășoară într-un imobil, care prin natura sa a devenit astfel zonă cu acces pentru consumatori/cumpărători, zonă cu acces public, deci este ”o zonă de altă natură”, dar care este destinată folosinței publice, așa cum este definiția zonei de comerț în zone publice, conform art.4, lit. p din O.G. 99/2000.

Totodată, conform art. 6, alin (1) și (2) O.G. 99/2000, ” Comerțul în zone publice se desfășoară în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant.

Exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism. De asemenea. Curtea Constituțională prin Deciziile civile nr. 821/2007 și nr. 160/2012 prevăd faptul că “ eliberarea acordului la care se referă art.6 alin.2 din O.G. 99/2000 se circumscrie principiului constituțional al autonomiei locale.”

Mai mult, Curtea a statuat că principiul egalității ” nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. Or, prin ipoteză, condițiile de exercitare a activităților comerciale variază de la o zonă la alta, în funcție de o multitudine de factori diverși ca, de pildă, factori geografici, sociali și economici. De altfel, în art. 7 din ordonanță sunt enumerate cazurile în care acordul cerut de textul criticat nu se eliberează. Este vorba de situațiile în care, prin exercitarea activității de comercializare în zone publice, se contravine planului general de dezvoltare urbană și criteriilor generale privind determinarea zonelor și locurilor de vânzare din localități; aduce prejudicii spațiilor aflate în incinta sau în apropierea unor clădiri de valoare arhitectonică deosebită ori cu valoare de patrimoniu; exercițiul comercial se face în spații improvizate.

Atât în cererea de chemare în judecată cât și în plângerea prealabilă, reclamantul și intervenientul motivează, în mod eronat ca exercițiul comercial desfășurat în imobilul din strada Piața Moldovei nr. 1 ,

respective în str. Mureșului nr. 17 nu se supune reglementărilor legale, deoarece activitatea se desfășoară într-o "zonă nepublică", termen definit de administratori, întrucât acest termen "zonă nepublică" nu se regăsește printre definițiile prevăzute prin O.G. 99/2000-art.4 sau în Dicționarul Explicativ al Limbii Române (DEX Antonime: public /privat).

Conform Cap. 4 - Obligațiile și răspunderile autorităților administrației publice centrale și locale, art. 11 și 12, din O.G. nr. 99/2000, autoritățile administrației publice asigură dezvoltarea armonioasă a rețelei și tipurilor de distribuție și promovarea întreprinderilor mici și mijlocii cu activitate de comercializare a produselor și serviciilor de piață. De asemenea, asigură corelarea autorizării desfășurării unui exercițiu comercial într-o structură de vânzare, cu conținutul certificatului de urbanism și al autorizației de construire, conform art.14, alin. (3) din HG nr 333/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu modificările și completările ulterioare.

Imobilul (cu destinația de spații comerciale) din Piața Moldovei nr. 1 este proprietatea S.C. MIORIȚA S.R.L., conform contractului de schimb nr.5095/28.10.2008 și a fost închiriat cu contracte de închiriere agenților economici care desfășoară activități comerciale în structura de vânzare respectivă, inclusiv SC RONG YU SRL, conform contract de închiriere nr. 110/27.06.2016, începând cu anul 2005 S.C. MIORIȚA S.R.L. , proprietarul imobilului Hala Moldovei, a înregistrat la Primăria Municipiului Focșani solicitări de eliberare a unor certificate de urbanism și autorizații de construire pentru extindere, reamenajare complex comercial Miorița.

Prin certificatele de urbanism nr. 436/05.04.2005, nr. 1702/19.09.2006, nr. 924/02.07.2010, 610/10.09.2019, nr. 1064/28.08.2017, la punctul 2. Regimul economic, este stabilit în mod clar conform PUG 2000- UTR 25. IS 25, că terenul pe care se află complexul comercial Miorița se află în subzona de instituții publice și servicii.

În consecință, toate structurile de vânzare care funcționează în cadrul complexului comercial Miorița sunt spații comerciale în zone publice, cu accesul publicului și se supun reglementărilor O.G. nr. 99/2000. HG. nr.333/2003 și implicit Hotărârii de Consiliu local al Municipiului Focșani nr.27/28.01.2016 și a Anexei 2 la această hotărâre.

În aceeași situație se regăsește și activitatea desfășurată de CIL CUDALB NICOLAE în spațiul comercial situat în Focșani, str. Mureșului nr. 17, pentru care s-a emis certificatul de urbanism nr. 1968 din 11.09.2008, care la punctul 2 Regimul economic stabilește că potrivit PUG/2000 - UTR NR. 16 LI 17, terenul se află în subzona existentă de locuințe și servicii , funcțiuni complementare propusă pentru completare și modernizare cu construcții până la P 4- 2 nivele.

Învederează că instituția a fost sesizată în mai multe rânduri cu privire la lipsa autorizației de funcționare a CII CUDALB NICOLAE privind punctul de lucru " SPĂLĂTORIE AUTO".

Consideră că instanța de fond a analizat trunchiat actele normative care au stat la baza adoptării hotărârii de consiliu local contestate și a pronunțat o hotărâre netemeinică și nelegală.

Hotărârea de Consiliu Local nr. 27/2016 a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, care se armonizează cu actele normative speciale, respectiv OG 99/2000, HG 333/2003, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, HG 843/1999, Legea nr. 50/1991, Legea nr. 215/2001), neexistând o suprapunere a atribuțiilor reglementate de aceste acte normative, așa cum în mod eronat a reținut instanța de fond.

Solicită respingerea excepției puterii lucrului judecat invocată de reclamantă și intervenient - decizia ICCJ nr. 9/2015 și sentința civilă nr. 2501/2018 pronunțată în dosarul nr. 10377/231/2017 de Judecătoria Focșani, motivat de faptul că nu sunt aplicabile prevederile art. 430 și următoarele din Codul de procedură civilă, deoarece chestiunea litigioasă supusă controlului judiciar nu este aceeași.

Trebuie reținut faptul că în dosarele aflate în discuție nu există identitate de părți, obiect și cauză. Prin cererea care a făcut obiectul dosarului nr. 10377/231/2017, petenta SC CAMAVAL IMPEX SRL a solicitat în contradictoriu cu intimata Poliția Locală a municipiului Focșani, anularea procesului verbal de contravenție seria VN nr. 18574/28.06.2017, cererea fiind întemeiată pe dispozițiile OG nr. 2/2001, instanța de judecată nefiind investită cu soluționarea unei cereri de anulare parțială a Hotărârii de Consiliu Local nr. 27/2016.

Așadar Judecătoria Focșani a soluționat cauza în limitele cererii cu care a fost investită, cu respectarea art. 22 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, neexistând identitate în ceea ce privește părțile, obiectul și cauza, sentința nr. 2501/2018 pronunțându-se într-o cauză având ca obiect plângere contravențională formulată împotriva unui proces verbal de contravenție, iar obiectul cauzei prezente îl constituie anularea parțială a Hotărârii de Consiliu Local 27/2016, solicită respingerea excepției puterii de lucru judecat invocate.

Având în vedere considerentele arătate, solicită admiterea recursului declarat, casarea Sentinței Civile nr. 391/14.10.2019 pronunțată de Tribunalul Vrancea și în rejudecare respingerea acțiunii formulate de reclamantă și intervenient, ca netemeinică și nelegală.

Consiliul Local Focșani a formulat recurs în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 483, art. 488 alin. 1 punctul 8 Cod procedură civilă - " Casarea unor hotărâri se poate cere (...) când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau

aplicarea greșită a normelor de drept material”, formulând același critici ca și recurenta pârâtă Primăria Municipiului Focșani.

Intimata SC Rong Yu SRL a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca nefondate a recursurilor formulate de pârâții UNITATEA ADMINISTRATIV - TERITORIALĂ MUNICIPIUL FOCȘANI și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI FOCȘANI împotriva Sentinței civile nr. 391/2019 din 14 octombrie 2019 a Tribunalului Vrancea, cu cheltuieli de judecată.

Intimata a precizat că obiectul cererii îl constituie un act administrativ cu caracter normativ emis de o autoritate publică locală, respectiv Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27 din 28 ianuarie 2016 (art. 2 din Anexa la H.C.L. Focșani nr. 27/2016).

Acest act trebuie să respecte exigențele legale în sensul că el poate să reglementeze doar în domeniile în care normele cu forță juridică superioară (cum ar fi hotărârile adoptate de Guvern și legile) dau în mod expres această abilitare emitentului actului.

Legea administrației publice locale, nr. 215/2001, în forma sa de la data emiterii actului administrativ, invocată în preambulul hotărârii, prevedea la art. 36 alin.1: „(1) Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale” (în prezent această prevedere se regăsește la art. 129 alin.1 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ).

În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 9 din 2015 publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 526 din 15 iunie 2015 într-un recurs în interesul legii, a reținut:

„Una dintre condițiile de valabilitate a actelor administrative, inclusiv a celor cu caracter normativ, este reprezentată de respectarea principiului legalității care guvernează competența autorităților publice, ceea ce presupune emiterea actului administrativ doar în limitele și cu respectarea competenței stabilite prin Constituție, lege sau alte acte normative de nivel superior.

Regulile în materie de competență fiind de strictă interpretare și aplicare, înseamnă că un organ al administrației publice nu poate adopta/emite acte în afara competenței sale prevăzute prin lege și nici nu își poate atribui competențe proprii, de reglementare, în afara celor prevăzute de lege și actele administrative de autoritate de nivel superior, sancțiunea pentru încălcarea acestor norme de ordine publică referitoare la competență fiind nulitatea absolută a actului administrativ astfel emis/adoptat”.

Legea nr. 24/2000 republicată privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative prevede totodată la art. 81 (Subordonarea față de actele de nivel superior)-

„(1) La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior.

(2) Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior.”

Legea stipulează că autorizarea comercianților se face de către Oficiul Registrului Comerțului, nu de către primari (Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice).

Art. 2 din Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27 din 28 ianuarie 2016, care face obiectul acțiunii de față, are următorul conținut:

„Persoanele juridice și persoanele fizice autorizate să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață, cu sediul în Municipiul Focșani ori în alte localități din țară și din străinătate, indiferent de forma de proprietate a capitalului și a imobilului în care își desfășoară activitatea, pot deschide magazine sau alte unități comerciale sau pot funcționa în sistem ambulant pe raza Municipiului Focșani numai după eliberarea autorizației de funcționare a unității respective de către Primarul Municipiului Focșani”.

Cu alte cuvinte, o entitate deja autorizată (de către Oficiul Registrului Comerțului, conform Legii nr. 359/2004, art. 4, 5, 15 și 17), ar trebui din nou să solicite o autorizație de la primar, indiferent de activitatea pe care o desfășoară și indiferent de forma de proprietate a capitalului și a imobilului în care funcționează.

Or, niciunul dintre actele normative cu forță juridică superioară invocate în preambulul H.C.L. nr. 27/2016 ca temei legai nu prevede ca o entitate comercială deja autorizată să mai fie supusă din nou unei proceduri de autorizare care să se finalizeze cu emiterea de către primar a încă unei autorizații de funcționare, în modul stipulat de art. 2 din Anexa la H.C.L. nr. 27/2016.

Art. 6 alin. 2 din O.G. nr. 99/2000 se referă la acord, nu la autorizație: „Exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism”.

De asemenea, în Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață aprobate de H.G. nr. 333/2003, la punctul 1 lit. d) se arată că persoanele fizice și juridice pot desfășura activitate comercială cu respectarea inclusiv a următoarei condiții: „d) au acordul primarului comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București pentru exercitarea activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonier”.

Pe lângă faptul că se referă la „autorizație de funcționare”, nu la vreun „acord”, art. 2 din Anexa la H.C.L nr. 27/2016 nu face distincție între zone publice și zone nepublice și instituie în mod nelegal în sarcina tuturor comercianților care desfășoară activități comerciale în Municipiul Focșani obligația de a se autoriza la primărie.

H.C.L. nr. 27/2016 adaugă la lege și stabilește dreptul autorității publice locale de a cere și obligația corelativă a tuturor comercianților de a obține autorizație de funcționare emisă de primar, indiferent de activitate, fie în zonă publică, fie în zonă nepublică, indiferent de forma de proprietate a capitalului sau a activelor.

Intimata Întreprinderea Individuală Cudalb Nicolae a formulat întâmpinare prin care a înțeles să invoce excepția de netimbrare a recursurilor, pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește timbrarea recursului, arată că cele două cai de atac trebuie să fie timbrate, conform dispozițiilor art.24 alin. 1 din OG nr.80/2013, atât în ceea ce privește recursul la sentința privind admiterea acțiunii principale cât și a cererii de intervenție, respectiv cu două taxe a câte 100 lei.

Pe teritoriul României un comerciant, fie el persoana fizică sau juridică, poate desfășura unul sau mai multe exerciții comerciale dacă deține autorizațiile de funcționare eliberate în conformitate cu reglementările legale în vigoare, așa cum prevăd chiar dispozițiile art. 1 litera c din Normele metodologice de aplicare a OG nr.99/2000.

Or, întreprinderea individuală Cudalb a obținut autorizație de funcționare OUG nr. 44/2008.

Activitatea sa nu mai putea fi supusă unei noi autorizări, cât timp a fost autorizată legal să funcționeze potrivit legislației speciale în materie și era deja înscrisă în Registrul comerțului. Primarul, Consiliul Local, autoritatea publică locală nu au atribuții legal recunoscute privind autorizarea funcționării unor comercianți ci cel mult, să întreprindă doar acțiuni necesare în vederea aplicării dispozițiilor acestei ordonanțe, iar aceste acțiuni nu pot îmbrăca decât forma unor acorduri, nicidecum autorizări de funcționare.

Un alt aspect invocat în cauza, viza și faptul că Hotărârea de Consiliu local în cauza era nelegală și din perspectiva faptului că încalcă și dispozițiile art. 6 alin. 2 din O.G. nr. 99/2000, text potrivit căruia „Exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism”.

Reiterează faptul că, potrivit dispozițiilor art. 4 lit. p) din O.G. nr. 99/2000 noțiunea de comerț în zone publice este definită după cum urmează: „în înțelesul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc astfel: (...) p) comerț în zone publice - activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice”.

În considerarea și în aplicarea art. 6 alin. 2 din O.G. nr. 99/2000, art. 2 din Anexa la H.C.L. nr. 27/2016 a stabilit fără distincție, cu încălcarea acestui articol de lege, fără să țină cont dacă activitatea comercială se desfășoară în zone publice sau nepublice, că „Persoanele juridice și persoanele fizice autorizate să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață, cu sediul în Municipiul Focșani ori în alte localități din țară și din străinătate, indiferent de forma de proprietate a capitalului și a imobilului în care își desfășoară activitatea, pot deschide magazine sau alte unități comerciale sau pot funcționa în sistem ambulant pe raza Municipiului Focșani numai după eliberarea autorizației de funcționare a unității respective de către Primarul Municipiului Focșani”.

Acest text este nelegal prin raportare la art. 4 lit. p) și art. 6 alin. (2) din O.G. nr. 99/2000 pentru faptul că impune obținerea autorizației de funcționare pentru desfășurarea unei activități comerciale și atunci când aceasta se desfășoară într-o zonă nepublică prin natura sa, depășind competența dată prin lege. Astfel, autoritatea publică locală, contrar legii, și-a arogat competența de autorizare și a exercițiilor comerciale desfășurate în zone nepublice.

Or, legea impune necesitatea acordului emis de primar numai în situația exercitării activității de comercializare în zone publice, noțiunea de comerț în zone publice fiind cea definită de art. 4 lit. p) din O.G. nr. 99/2000, excluzând de la necesitatea autorizării un punct de lucru aflat într-o zonă nepublică prin natura sa.

Dacă prevederile art. 6 alin. (2) din O.G. nr. 99/2000 reglementează exercitarea activității de comercializare în zonele publice unde este nevoie de acordul autorității publice, este admisibilă interpretarea per a contrario potrivit căreia activitatea comercială se poate exercita și în zone nepublice, unde nu se cere acordul autorității publice, fiind suficientă doar autorizarea în condițiile pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 99/2000 aprobate prin H.G. nr. 333/2003 conform căruia societățile comerciale se autorizează conform Legii nr. 359/2004, respectiv prin înregistrare la Registrul Comerțului.

Art. 4 lit. p) din O.G. nr. 99/2000 definește termenul de comerț în zone publice ca fiind activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice.

După cum se poate observa din enumerarea locurilor considerate ca fiind zone publice, dar mai ales din teza finală a acestui text, pentru a fi considerată zonă publică, orice zonă, indiferent de natura ei, trebuie mai întâi de toate să fie destinată folosinței publice, așa cum sunt piețele, târgurile, oboarele, pasajele, porturile aeroporturilor, gările, autogările și drumurile publice. Acest lucru indică faptul că toate aceste locuri au

prestabilită de la bun început o folosință publică în care se poate exercita în mod adițional și o activitate comercială, dar nu în mod necesar, lipsa acesteia neafectând folosința publică prestabilită.

În concret, spațiul intimei, folosit pentru înființarea și funcționarea punctului de lucru, reprezintă spațiu proprietate privată care nu se poate încadra în definiția textului de lege cu privire la noțiunea de zonă publică sau zonă destinată folosinței publice conform art. 4 lit. p) din O.G. nr. 99/2000 (piețe, târguri, oboare, aeroporturi etc.).

Nu poate exista identitate de rațiune între enumerarea exemplificată în textul de lege și eventuala includere a spațiului proprietatea noastră în care ne desfășurăm activitatea în această enumerare; imobilul în care ne desfășurăm activitatea nu poate fi asimilat ca natură cu: piețele, târgurile, oboarele, pasajele publice, porturile, aeroporturile, gările, autogările, drumurile publice, străzile.

În lipsa oricărei activități comerciale, imobilul proprietatea acesteia în ansamblul său și, implicit, Spălătoria în discuție, nu ar fi sub nicio formă destinat folosinței publice sau publicului (văzut ca potențial consumator) în sensul reținut de art. 4 lit. p) din O.G. nr. 99/2000 (piețe, oboare, aeroporturi etc.).

Nefiind destinat prin natura sa folosinței publice (așa cum este o piață sau strada) și neregăsindu-se printre locurile enumerate de art. 4 lit. p) din O.G. nr. 99/2000, rezultă cu certitudine că acest imobil nu face parte din zona publică în sensul legii aplicabile în situația de față.

Astfel, potrivit legii, prin acordul autorității publice se pot desfășura exerciții comerciale doar în zone publice; spațiile nepublice prin natura lor, proprietate privată, așa cum este cel în care noi ne desfășurăm activitatea, nu intră în competența de emitere a acordului autorității publice locale în sensul prevederilor O.G. nr. 99/2000; o interpretare în sens contrar ar contraveni legii.

Art. 2 din Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27/2016 impune obligația de autorizare de către Primarul Municipiului Focșani și pentru spațiul privat- curte în care își desfășura activitatea.

În consecință, fata de motivele expuse, a solicitat respingerea motivele de recurs invocate de cele doua recurente ca fiind nefondate.

Examinând recursurile declarate prin prisma criticilor formulate conform art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod proc. civ. va reține că recursurile sunt nefondate, avându-se în vedere următoarele:

Instanța de fond a fost investită sa analizeze legalitatea art. 2 din Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27 din 28 ianuarie 2016, care are următorul conținut:

„Persoanele juridice și persoanele fizice autorizate să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață, cu sediul în Municipiul Focșani ori în alte localități din țară și din străinătate, indiferent de forma de proprietate a capitalului și a imobilului în care își desfășoară activitatea, pot deschide magazine sau alte unități comerciale sau pot funcționa în sistem ambulant pe raza Municipiului Focșani numai după eliberarea autorizației de funcționare a unității respective de către Primarul Municipiului Focșani”.

La emiterea la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27 din 28 ianuarie 2016 s-au avut în vedere prevederile OG nr. 99/2000, HG nr. 333/2003, Legea nr. 227/2015, HG nr. 1739/2006, Ordin nr. 1798/2007, Legea nr. 230/2007, Legea nr. 50/1991.

Conform art. 6 din OG nr. 99 / 2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață „(1) Comerțul în zone publice se desfășoară în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant.

(2) Exercițiul activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul transferului, mutării sau extinderii unui exercițiu comercial, precum și în cazul modificărilor aduse structurii de vânzare.”

Raportat la obiectul cererii de chemare în judecată, anularea unei prevederi dintr-o hotărâre de consiliu local, susținerile recurentelor că intimatele au fost sancționate contravențional pentru lipsa autorizației de funcționare, iar autorizarea funcționării exercițiului comercial desfășurat în imobilul din Piața Moldovei nr. 1, pentru intimata SC RONG YU SRL și activitatea desfășurată de Cil CUDALB NICOLAE în spațiul comercial situat în Focșani, str. Mureșului nr. 17, trebuia să se facă cu îndeplinirea procedurii prevăzute de Legea nr. 359/2004, dar și de actele normative speciale (O.G. nr. 99/2000), HG, nr.333/2003, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. H.G. 843/1999, Legea nr. 50/1991), întrucât activitățile comerciale care se desfășoară într-un imobil, care prin natura sa a devenit astfel zonă cu acces pentru consumatori/cumpărători, zonă cu acces public, deci este ”o zonă de altă natură”, dar care este destinată folosinței publice, așa cum este definiția zonei de comerț în zone publice, conform art. 4, lit. p din O.G. 99/2000, nu vor fi analizate, exced cadrului procesual de față, putând face obiectul altor cereri de chemare în judecată.

Susținerile recurentelor că Hotărârea Consiliului Local nr. 27/28.01.2016 se bucură de prezumția de legalitate, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate, iar potrivit adresei nr. 3592/13.04.2016 emisă de Instituția Prefectului Vrancea are avizul de legalitate, sunt corecte, cât timp sunt respectate și disp. art. 81 din Legea nr. 24/2000 în referire la disp. O.G. nr. 99/2000.

Astfel, conform art. 81 din Legea nr. 24/2000 republicată privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative (Subordonarea față de actele de nivel superior).

„(1) La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior.

(2) Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior."

În cauză, va reține că prin modul de reglementare a art. 2 din Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27 din 28 ianuarie 2016 a extins norma legală prevăzută art. 6 din OG nr. 99 / 2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață prin neprecizarea în mod expres a faptului că exercitarea activității de comercializare vizează doar zone publice, situație reținută corect și de către instanța de fond.

Totodată, va reține că obligația eliberarea autorizației de funcționare menționată în art. 2 din Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27 din 28 ianuarie 2016 este de fapt acordul necesar desfășurării activității comerciale în zone publice sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice, conform disp. OG nr. 99 / 2000, nu implică o nouă autorizare potrivit dispozițiilor Legii nr. 359/2004, așa cum au susținut intimatele și s-a reținut de către instanța de fond.

Criticile intimatelor că deși sunt autorizate, numai pot fi obligate de autoritățile locale la obținerea unei noi autorizații, nu pot fi primite cât timp autorizația, sau acordul este o condiție necesară și obligatorie pentru exercitarea activității de comercializare în zone publice, conform art. 6 din OG nr. 99 / 2000.

Mai mult, prin decizia nr. 821/2007a Curții Constituționale referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, s-a reținut că „obligația obținerii unei asemenea autorizații nu contravine libertății comerțului, ci ea se impune în scopul disciplinării, al ordonării activității comerciale într-un cadru care să asigure caracterul loial al sistemului concurențial și protecția consumatorului.”

De asemenea, în Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață aprobate de H.G. nr. 333/2003, la punctul 1 lit. d) se arată că persoanele fizice și juridice pot desfășura activitate comercială cu respectarea inclusiv a următoarei condiții: „d) au acordul primarului comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București pentru exercitarea activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonieri”.

Față de cele mai sus arătate, va reține că printr-un act normativ inferior, respectiv art. 2 din Anexa la Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 27 din 28 ianuarie 2016 s-a extins norma legală prevăzută art. 6 din OG nr. 99 / 2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, prin neprecizarea faptului că activitatea de comercializare vizează doar zone publice.

Astfel, va reține că în cauza nu sunt incidente disp. art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod proc. civ., și în baza art. 496 alin. 1 Cod proc. civ. va respinge recursurile ca nefondate.

Potrivit art 453 cod proc civ , va obliga pe recurenți să plătească intimatei SC Rong Yu SRL, suma de 1500 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge ca nefondate recursurile declarat de pârâții Consiliul Local al Municipiului Focșani și Primăria Municipiului Focșani cu sediul în Focșani, str. D.Cantemir, nr. 1 bis, jud. Vrancea, împotriva sentinței nr. 391 din 14.10.2019 pronunțată de Tribunalul Vrancea în dosarul nr. 1336/91/2018.

Obligă pe recurenți să plătească intimatei SC Rong Yu SRL, suma de 1500 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică de la 02 Iulie 2020.

Președinte,
Mariana Baban

Judecător,
Stelian Anuți

Judecător,
Virginia Mariana Dimitriu

Grefier,
Ionica Speianu

Red.M.Baban/09.07.2020
Tehnored.I.S./09.07.2020/7ex.
Fond-Tribunalul Vrancea/Jud.M.Grădinescu